

ПРОЕКТ

Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 24 от 2006 г. за задължителното застраховане по чл. 249, т. 1 и 2 от Кодекса за застраховането и за методиката за уреждане на претенции за обезщетение на вреди, причинени на моторни превозни средства

Приета с Решение № 52-Н от 8.03.2006 г. на Комисията за финансов надзор, обн., ДВ, бр. 25 от 24.03.2006 г., изм., бр. 36 от 2.05.2006 г., изм. и доп., бр. 55 от 6.07.2007 г., в сила от 1.08.2007 г., бр. 3 от 11.01.2008 г.

§ 1. Член 2, ал. 3 се изменя така:

„(3) Договорите за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите и за задължителна застраховка "Злополука" на пътниците се сключват само по условията на Кодекса за застраховането и тази наредба.”

§ 2. Създава се чл. 2а:

„2а. Застраховател, застрахователен брокер или застрахователен агент не може да сключва договори, включително договори за рекламни услуги, консултации и др., със свързани с него лица или с други лица, прикриващи предоставянето на комисионни възнаграждения, отстъпки, бонуси или други облаги, които не са предвидени в тарифата на съответния застраховател.”

§ 3. В чл. 3 се правят следните изменения:

1. В алинея 1, т. 4 в началото се добавят думите „Единен идентификационен код” и се поставя наклонена черта.
2. В алинея 1, т. 5 след думите „адреса на управление и” се добавят думите „Единния идентификационен код” и се поставя наклонена черта.
3. Създава се точка 9:

„9. процент от застрахователната премия и съответната абсолютна стойност на комисионното възнаграждение, когато застраховката се сключва чрез застрахователен посредник.”

§ 4. В член 27, ал. 1 думата „действащи” се заменя с думата „сключени”.

§ 5. Параграф 1 от Допълнителните разпоредби се изменя така:

„§ 1. (1) Застраховател или застрахователен посредник, предлагащи задължителните застраховки по тази наредба, няма право да предоставя при или по повод тяхното сключване стока, услуга или облага под каквато и да е форма.

(2) При сключването на задължителните застраховки застрахователният посредник няма право да предлага бонуси и/или отстъпки, под каквато и да е форма, които не са предвидени в тарифата на съответния застраховател.”

МОТИВИ

Предлаганите промени в Наредба № 24 от 2006 г. за задължителното застраховане по чл. 249, т. 1 и 2 от Кодекса за застраховането и за методиката за уреждане на претенции за обезщетение на вреди, причинени на моторни превозни средства (наредбата) са във връзка с чл. 17 от Закона за нормативните актове.

Прилагането на наредбата, като част от нормативната уредба на задължителната застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите, и извършената оценка на нейното действие показаха, че е налице необходимост от промени, които да уредят развитието на отношенията между основните заинтересовани страни в застрахователното отношение, а именно застраховател, застрахователен посредник и потребител на застрахователната услуга.

Предлаганото отпадане на възможността застрахователите да предлагат по-добри условия по задължителните застраховки от тези предвидени в тази наредба е насочено към окончателното и еднозначно утвърждаване на задължителната застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите като стандартизиран и унифициран продукт, към който не е допустимо прилагането на общи и специални условия, допускащи уговорки, извън нормативно определените.

С включването на допълнителен реквизит в застрахователната полица, съдържащ информация за комисионното възнаграждение ще се постигне пълна прозрачност по отношение структурата на премията, което ще е подпомогне и застрахованите лица да вземат информирано решение относно избора при сключването на задължителните застраховки по наредбата. Също така ще осигури по-добри възможности за надзор на условията, при които се предлага застраховката, независимо кои канали за дистрибуция са използвани.

Останалите изменения са насочени към прекратяване на установени порочни практики, насочени към намаляване на премията до неблагоприятни равнища, което застрашава финансовата стабилност на пазара по задължителната застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите и ако не бъде своевременно адресирано може да доведе до накърняване правата и интересите, както на лицата претърпели имуществени и неимуществени вреди в резултат от пътнотранспортни произшествия, така и на лицата, добросъвестно сключили задължителната застраховка.